

Protokół

10. posiedzenia 2. sesyi VII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 6. lutego 1897 r.

Początek o godz. 10. min 40. przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Modest Karatnicki, Stanisław Niezabitowski Mieczysław Urbański.

Obecnych posłów 121.

Ze strony Rządu: c. k. Radca dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół ósme-go posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów; protokół dziesiątego posiedzenia złożony jest w biurze sejmowem do przejrzania.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyj, wniesionych po dzień 3. lutego 1897, które przydzielono następującym komisjom:

Komisji prawniczej L. s.: 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2158, 2244.

Komisji budżetowej L. s.: 2136, 2137, 2142, 2144, 2145, 2148, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2176, 2177, 2195, 2197, 2198, 2199, 2202, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2212, 2213, 2214, 2215, 2248, 2250.

Komisji administracyjnej L. s. 2138, 2139, 2140, 2141.

Komisji drogowej L. s.: 2143, 2216.

Komisji szkolnej L. s.: 2146, 2159, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2196, 2200, 2203, 2211, 2245.

Komisji petycyjnej L. s.: 2147, 2149, 2150, 2221, 2222, 2223, 2224.

Komisji gospodarstwa krajowego L. s.: 2170, 2219, 2220.

Komisji przemysłowej L. s.: 2217, 2218

Komisji gminnej L. s.: 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240.

Po odczytaniu petycji Ls. 2244. gm. Łukawiec ad Wiszniów o wyłączenie jej z okręgu politycznego Rohatyńskiego i sądowego Bursztyńskiego a przydzielenie do

powiatu adm. Żydaczowskiego, a sądowego Żurawieńskiego przemawiał p. d'Abancourt popierając tę petycję, oraz postawił wniosek przekazania tej petycji komisji prawniczej z wezwaniem, ażeby jak najspieszniej, a w każdym razie jeszcze w bieżącej sesji przysłała do Izby ze sprawozdaniem.

Izba uchwala ten wniosek bez rozprawy.

Marszałek wzywa sekretarza do odczytania złożonych wniosków.

Sekretarz Urbański odczytuje następujący wniosek:

W n i o s e k.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby ze względu na skutki ustawy z 5. grudnia 1896. Nr. 222. Dz. pp. wdrożył ponownie rokowania z Rządem w przedmiocie nadania gminie kr. stoł. m. Lwowa prawa poboru opłat gminnych od przeniesienia własności nieruchomości i od spadków na rzecz miejscowego funduszu ubogich i ewentualnie przedłożył projekt ustawy w tym względzie po myśli przedłożonego już Wys. Sejmowi projektu Wydziału krajowego z 5. listopada 1890. r. L. 46.417.

Lwów, dnia 6. lutego 1897.

Wnioskodawca:

Małachowski w. r.

Michalski, Szczepanowski, Vayhinger, d'Abancourt, Romanowicz, Jahl, L. Wiśniewski, Rotter, Loewenstein, A. Rayski, Dr. Jakliński, Weigel, Słotwiński, Dworski, T. Merunowicz.

Marszałek oznajmia, iż pierwsze czytanie tego wniosku umieści na porządku dziennym najbliższego posiedzenia.

Sekretarz p. Urbański odczytuje następujący wniosek:

W n i o s e k.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby po myśli §. 22. ust. o przynależności

z 3. grudnia 1863. Nr. 105. Dz. pr. p. przedłożył jak najrychlej projekt ustawy o wykonaniu opieki nad ubogimi i w projekcie tym z uwagi na skutki, które ustawa z 5. grudnia 1896. Nr. 222. Dz. pr. p. wyrzeze na fundusze większych gmin, uwzględnił konieczność spółdziałania w tej mierze funduszów powiatów i kraju.

Lwów, dnia 6. lutego 1897.

Wnioskodawca:

Małachowski w. r.

Michalski, Szczepanowski, Vayhinger, d'Abancourt, Romanowicz, Wiśniewski, Rotter, Rayski, Loewenstein, Merunowicz, Weigel, Słotwiński, Dworski, Jakliński, Jahl.

Marszałek oznajmia, iż pierwsze czytanie tego wniosku umieści na porządku dziennym najbliższego posiedzenia.

Przemawia pod względem formalnym p. Abrahamowicz i imieniem komisji budżetowej wnosi, aby petycje dziś odczytane i te, które jeszcze wpłyną do Sejmu a są w związku z budżetem, począwszy od dnia dzisiejszego przekazano Wydziałowi krajowemu do załatwienia.

Izba uchwala ten wniosek bez rozprawy.

Marszałek zawiadamia, że p. Sozański z powodu śmierci brata prosi o urlop do końca sesji sejmowej.

Izba w głosowaniu udziela żądanego urlopu.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego pierwszym punktem jest:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Horodence na zaciągnięcie pożyczki w kwocie 18.000 złr. celem pokrycia reszty kosztów budowy drogi powiatowej z Niezwick do Obertyna.

Sprawozdawca p. Wereszczyński uwolniony od czytania tego sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedmiotu komisji administracyjnej.

Izba bez rozprawy uchwala ten wniosek.

Następuje :

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie zmiany i uzupełnienia uchwały sejmowej z 8. lutego 1895 co do poparcia kolei lokalnej Trzebinia-Skawce.

Sprawozdawca p. Chamiec uwolniony od czytania sprawozdania wnosi przekazania tego przedmiotu komisji kolejowej.

Izba uchwała bez rozprawy ten wniosek.

Następuje :

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie zmiany postanowień uchwał sejmowych z 8 lutego 1895, 7. lutego 1896 i 8. lutego 1896 co do poparcia budowy kolei lokalnej Chabówka-Nowy Targ Zakopane.

Sprawozdawca p. Chamiec uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedmiotu komisji kolejowej.

Izba uchwała bez rozprawy ten wniosek.

Następuje :

Pierwsze czytanie wniosku p. Milana o niżenie w budżecie szkolnym kredytu na konferencye okręgowe i użycia uzyskanej w ten sposób oszczędności na polepszenie płac nauczycieli.

Przemawia p. Milan uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi przekazanie tego wniosku komisji szkolnej.

Izba uchwała bez rozprawy ten wniosek.

Następuje :

Pierwsze czytanie wniosku p. Styły o zmianę ustawy z dnia 2. lutego 1892 l. 17 Dz u. kr. w tym duchu, by obowiązek utrzymania akuszerek okręgowych zo stał zniesiony.

Przemawia p. Styła uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi przekazanie tego wniosku komisji administracyjnej.

Izba uchwała bez rozprawy ten wniosek.

Następuje :

Sprawozdanie komisji przemysłowej o przedłożeniu Wydziału krajowego w przedmiocie popierania przemysłu krajowego.

Sprawozdawca p. Żardecki uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania tego sprawozdania, prostuje przedewszystkiem omyłki druku: W sprawozdaniu na 1 str. czwarty wiersz od dołu zamiast „naszych“ ma być „nowych“, zaś w trzecim wierszu od dołu zamiast „licząc“ ma być „biorąc“, na 4 str. 7 wiersz od dołu zamiast „kursów“ ma być „kosztów“, na 5 str. w ustępie sprawozdania ad 1) zamiast „400 zł.“ ma być „4000 zł.“, zaś w ustępie 4) zamiast „dwóch“ ma być „jednej“. Po tych sprostowaniach odczytuje sprawozdawca następujący wniosek komisji.

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

I. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego z dnia 16. grudnia 1896 l. 80.361 i dołączone do niego sprawozdanie z czynności Komisji krajowej dla spraw przemysłowych w zakresie szkół i warstatów zawodowych.

II. Sejm przeznacza do rozporządzenia Wydziału krajowego kwotę 4.000 zł. tytułem bezpocentowej pożyczki dla gminy Kalwaryi Zebrzydowskiej, celem umożliwienia jej wystawienia budynków na umieszczenie krajowej szkoły stolarskiej w Kalwaryi Zebrzydowskiej i wstawia tę kwotę do Rubr. XVI. wydatków budżetu krajowego na rok 1897.

III. 1. Sejm przeznacza do rozporządzenia Wydziału krajowego sumę 15.000 złr. na urządzenie oddziału tkactwa mechanicznego w krajowej szkole tkackiej w Krośnie, płatną w dwóch ratach w r. 1897 i 1898.

2) Sejm wstawia do Rubr. XVI. wydatków budżetu krajowego na r. 1897 kwotę 7.000 zł. jako I. ratę sumy ad 1) i poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby kwotę 8.000 zł. tytułem II. raty tej sumy wstawił do preliminarza budżetu krajowego na rok 1898.

IV. 1) Sejm udziela Stanisławowi Leopoldowi Maksymilianowi 3. imion Daczyńskiemu, nauczycielowi rysunków w krajowej szkole garncarskiej w Kołomyi „veniam aetatis“.

2) Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby stabilizował Stanisława Leopolda Maksymilana 3 imion Daczyńskiego na posadzie nauczyciela rysunków w krajowej szkole garncarskiej w Kołomyi, nadanej mu prowizorycznie dekretem Wydziału krajowego z dnia 24. lipca 1890 l. 31.784, przyznał mu stałą płacę w kwocie 1.200 złr. rocznie oraz przyznał mu prawo do emerytury na równi z innymi stabilizowanymi urzędnikami krajowymi, wymienionymi w §. 12. ust. 2. lit. b) statutu emerytalnego, uchwalonego przez Sejm na posiedzeniu z 21. stycznia 1889, tudzież z zastosowaniem uchwały sejmowej z dnia 3. stycznia 1874 i pod warunkami tą uchwałą określonymi, wymierzał Stanisławowi Leopoldowi Maksymilianowi 3. im. Daczyńskiemu trzy pięciolecia po 150 zł. zł. w miarę ukończenia 5, 10 i 15 lat służby, pełnionej przy tych samych stałych poborach na posadzie nauczyciela rysunków w krajowej szkole garncarskiej w kołomyi.

Służba, policzalna do emerytury, zaczyna się liczyć od dnia 16. sierpnia 1890, do kwinkweniów zaś od dnia przyznania mu stałej płacy.

V. Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby na najbliższej sesji sejmowej przedłożył projekt zaprowadzenia oddziału tkactwa mechanicznego przy krajowej szkole sukienniczej w Rakszawie.

W rozprawie ogólnej przemawia p. Szczepanowski i wnosi następującą dodatkową rezolucję:

Wzywa się c. k. Rząd, ażeby począwszy od r. 1898 zapewnił drobnym przemysłowcom dostawę przynajmniej połowy potrzebnego corocznie obuwia dla armii.

Izba popiera tę rezolucję.

Przemawia p. Średniawski i wnosi następującą dodatkową rezolucję:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby zbadał możliwość zaprowadzenia szkoły kapelusznickiej w Myślenicach, (mając na względzie szkołę o szerszym zakresie t. j. z użyciem motorów mechanicznych) i by po porozumieniu się z tamtejszą gminą wstępne poczynił kroki, a na najbliższej sesji sejmowej odpowiedni przedstawił wniosek.

Izba popiera ten wniosek.

Przemawia p. Merunowicz i wnosi następującą dodatkową rezolucję.

Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby po zbadaniu sprawy, przedłożył Sejmowi na najbliższej sesji wnioski względem udzielenia pomocy ze strony kraju na kosztą wzniesienia budynku odpowiedniego dla szkoły tkackiej w Glinianach, jak niemniej także co do należytego jej urządzenia technicznego dla nauki wyrobu dywanów strzyżonych i kilimów, jakoteż materij na szaty liturgiczne.

Izba uchwała tą rezolucję.

Po zamknięciu rozprawy ogólnej przemawia sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej i uchwała bez rozprawy cały powyższy wniosek komisji głosując nad punktem I, II, III, 1) i 2), IV, 1), IV, 2, V, oddzielnie.

Następnie uchwała Izba bez rozprawy dodatkową rezolucję, postawioną przez p. Szczepanowskiego.

Następnie uchwała Izba bez rozprawy dodatkową rezolucję, postawioną przez p. Średniawskiego

W rozprawie nad rezolucją postawioną przez p. Merunowicza, przemawia p. Merunowicz.

Sprawozdawca zrzeka się głosu.

Izba uchwała rezolucję postawioną przez p. Merunowicza.

Następuje:

Sprawozdanie komisji przemysłowej z petycji Jana Trembeckiego, majstra la-

kierniczego we Lwowie o udzielenie subwencji z funduszu przemysłowego.

Sprawozdawca p. Żardecki odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję p. Trembeckiego o udzieleniu subwencji względnie pożyczki odstępuje Sejm Wydziałowi krajowemu do odpowiedniego załatwienia.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego z petycji m. Rohatyna o wyjednanie Najwyższej Sankeyi dla ustawy krajowej z r. 1895 dotyczącej regulacji środkowej sekcji Gniłej Lipy.

Sprawozdawca p. Gorayski odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się Wydział krajowy, by dołożył wszelkich starań dla usunięcia przeszkód i wyjednania najrychlejszego Najwyższej sankeyi dla ustawy krajowej z r. 1895 dotyczącej regulacji środkowej sekcji Gniłej Lipy.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego z petycji gmin i obszarów dworskich powyżej Podgórza oraz miasta Podgórza o obwałowanie Wisły i regulację Wilgi i Skawinki.

Sprawozdawca p. Gorayski odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję do L. s. 384 odstępuje się

Wydziałowi krajowemu do zarządzenia zdjęć i projektów w myśl programu regulacji wód z r. 1894.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego o petycji miasta Żydaczów dotyczącej regulacji rzeki „Stryj“.

Sprawozdawca p. Gorayski odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję miasta Żydaczów odstępuje się Rządowi do zbadania i zarządzenia lokalnych robót ochronnych.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego o petycji gm. miasteczka Maków dotyczącej regulacji rzeki „Skawa“.

Sprawozdawca p. Gorayski odczytuje sprawozdanie komisji zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję gminy miasteczka Maków odstępuje się Rządowi do zbadania i ewentualnego zarządzenia robót ochronnych.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego o petycjach gmin Łącko i Łączki dotyczących regulacji potoków: „Czarna Woda“ i „Lichnia“.

Sprawozdawca p. Gorayski odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycyę gmin Łącko i Łączki odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i zaprojektowania lokalnej regulacji ewentualnie wyjednanie u Ministerstwa rolnictwa wypracowania projektu potrzebnych zabudowań potoków górskich.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego z petycyi gminy Mikłuszowice o obwałowanie rzeki „Raba“.

Sprawozdawca p. Gorayski odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się Wydział krajowy do przyspieszenia projektu obwałowania Wisły i lewego brzegu Raby w powiecie bocheńskim, wraz z regulacją Drwinki.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji sanitarnej z petycyi Rady powiatowej w Przemyślanach o uznanie szpitala powiatowego w Przemyślanach powszechnym i publicznym.

Sprawozdawca p. Olpiński uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm upoważnia Wydział krajowy na podstawie artykułu II. ustawy z dnia 12. Grudnia 1869. Dz. ust. kr. Nr. 8. z r. 1870. do uznania szpitala w Przemyślanach za powszechny i publiczny pod warunkiem:

a) Jeżeli Rada powiatowa Przemyślańska urządzi szpital stosownie do przyjąć się mającego aktu fundacyjnego, zaopatrzy szpital we wszystkie potrzebne przy-

rzędy, sprzęty, bieliznę i pościel na 42 łóżek, a z tego się wykaże przed Wydziałem krajowym.

b) Jeżeli wykaże się Rada powiatowa Przemyślańska przed Wydziałem krajowym legalizowanym aktem fundacyjnym na rzecz szpitala w Przemyślanach, zatwierdzonym przez Wysokie c. k. Namiestnictwo, jako najwyższa władzę fundacyjną.

c) Jeżeli c. k. Namiestnictwo potwierdzi, że lokalności szpitalne odpowiadają obowiązującym sanitarno-policyjnym przepisom.

d) Wreszcie, jeżeli Rada powiatowa Przemyślańska zabezpieczy koszta utrzymania w pierwszym półroczu.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji petycyjnej z petycyi p. Maryi z Komarów Rydlowej o udzielenie zasiłku w kwocie 500 zł.

Z powodu nieobecności w Izbie sprawozdawcy p. Żardeckiego, przystąpiono do dalszego punktu porządku dziennego.

Następuje:

Sprawozdanie komisji o petycyi p. Antoniego Bilińskiego o policzenie mu w drodze łaski czasu służby spędzonej w charakterze sekretarza Rady powiatowej do emerytury.

Sprawozdawca p. Michalski odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Przychylając się do petycyi, zezwala wyjątkowo w drodze łaski na policzenie panu Antoniemu Bilińskiemu czasu spędzonego w służbie Rady powiatowej w Borszczowie w charakterze sekretarza od dnia 1. grudnia 1880. do 17. stycznia 1885. — tudzież w Stryju od dnia 29. kwietnia 1886. do 16. sierpnia 1889. do służby krajowej, względnie do emerytury

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji petycyjnej w przedmiocie podania p. Leona Paszkowskiego prowizorycznego referenta dla spraw kolejowych przy Wydziale krajowym o veniam aetatis i studiorum.

Sprawozdawca p. Michalski odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm uchwała, udzielić p. Leonowi Paszkowskiemu veniam aetatis i studiorum.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji petycyjnej w przedmiocie podania Maurycego Machalskiego starszego inżyniera w krajowym biurze kolejowym o veniam aetatis.

Sprawozdawca p. Michalski odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm uchwała:

Panu Maurycemu Machalskiemu, starszemu inżynierowi w krajowym biurze kolejowym przy Wydziale krajowym veniam aetatis.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji petycyjnej w przedmiocie podania p. Romana Bobrowskiego inżyniera I. klasy przy Wydziale krajowym o veniam aetatis.

Sprawozdawca p. Michalski odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem.

Wysoki Sejm uchwała:

Panu Romanowi Bobrowskiemu inżynierowi I. klasy w krajowym biurze kolejowym przy Wydziale krajowym veniam aetatis.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji petycyjnej w przedmiocie podania P. Andrzeja Imiała asystenta rachunkowego kraj. biura kolejowego przy Wydziale krajowym o veniam aetatis.

Sprawozdawca p. Michalski odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm uchwała udzielić Panu Andrzejowi Imiałowi veniam aetatis.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Z powodu pojawienia się w Izbie p. Żardeckiego następuje:

Sprawozdanie komisji petycyjnej z petycji pani Maryi z Komarów Rydlowej w kwestyi udzielenia zasiłku w wysokości 500 zł.

Sprawozdawca p. Żardecki odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję pani Maryi z Komarów Rydlowej do L. s. 1044 w kwestyi udzielenia jednorazowej zapomogi, przekazuje Sejm Wydziałowi krajowemu do zbadania i stosownie do wyniku badań odpowiedniego załatwienia.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji petycyjnej z petycji gminy Podsosnowa, pow. Bobreckiego w sprawie rzekomo nieprawidłowo wy-

dzierżawionego prawa polowania na gruntach tej gminy, przez c. k. Starostwo.

Sprawozdawca p. Hamorak odczytuje sprawozdanie komisji zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję gminy Podsosnów odstępuje się c. k. Rządowi do ścisłego zbadania i odpowiedniego załatwienia.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Na tem porządek dzienny wyczerpano.

Marszałek wzywa sekretarza do odczytania złożonych wniosków i interpelacji.

Sekretarz p. Urbański odczytuje następujący wniosek:

W n i o s e k.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Ustawa z dnia . . . , zmieniająca niektóre postanowienia ustawy krajowej z dnia 14. października 1870. roku, nadającej statut miejski król. stoł. miastu Lwowu.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam co następuje:

Art I.

Postanowienia z §§. 85, 89, 90 i 92 ustawy krajowej z dnia 14. października 1870., nadającej statut miejski królewskiemu stołecznemu miastu Lwowu, a mianowicie: oddziału A. ustawy gminnej, zostają uchylone, a w ich miejsce obowiązują mają na stępujące postanowienia.

§. 85.

Wydatki odrębne.

Wydatki, dotyczące tylko interesu pojedynczych miejscowości, części gminy, klas mieszkańców lub pojedynczych posiadaczy gruntu, domu, mają być ponoszone przez

same tylko strony interesowane, o ile nie istnieją inne urządzenia obowiązujące.

Wydatki takie może tedy Rada miejska rozłożyć na strony interesowane i od nich je ściągnąć.

Rada miejska może także ustanowić i pobierać taksy za poszczególne czynności urzędów gminnych.

§. 89.

Do nałożenia dodatków, przenoszących 30% podatków bezpośrednich, lub 50% podatku konsumcyjnego, potrzebne jest pozwolenie Wydziału krajowego.

Dodatki, przenoszące 50% podatków bezpośrednich, lub 70% podatku konsumcyjnego, mogą być nakładane tylko na mocy ustawy krajowej.

§. 90.

Inne opłaty.

Do zaprowadzenia opłat, nie należących do kategorii dodatków do podatków bezpośrednich, lub do podatku konsumcyjnego jakoteż do podwyższenia istniejących już tego rodzaju opłat, niemniej do zaprowadzenia podatku czynszowego, mającego się pobierać od opłacanego przez mieszkańców czynszu najmu, lub od oszacowanej wartości tego czynszu, jeżeli ten podatek czynszowy przenosi 20 centów od każdego reńskiego, względnie 20 halerzy od każdej korony czynszu, potrzeba ustawy krajowej.

Wypływające z prawa propinacyi opłaty od przewozu, wyrobu i wyszynku trunków propinacyjnych, nie mogą być uważane jako dodatki do podatku konsumcyjnego.

§. 92.

Do rozkładów dodatków na podatki bezpośrednio podług rozmaitej stopy procentowej i zaprowadzenia rozmaitych stóp procentowych dodatków w granicach jednego rodzaju podatku bezpośredniego, potrzeba zezwolenia Wydziału krajowego.

Art. II.

Postanowienia tej ustawy wchodzą w życie z dniem jej ogłoszenia w dzienniku ustaw krajowych.

Lwów dnia 6. lutego 1897.

Wnioskodawca:

Małachowski w. r.

M. Michalski, Romanowicz, Dr. Jakliński, L. Wiśniewski, Szczepanowski, Soleski, Weigel, d'Abancourt, Vayhinger, Klemensiewicz, Rotter, Loewenstein, Słotwiński, Dworski, Marchwicki, Pogonowski.

Marszałek oznajmia, iż pierwsze czytanie tego wniosku umieści na porządku dziennym najbliższego posiedzenia.

Sekretarz p. Urbański odczytuje następującą interpelację do c. k. Komisarza rządowego:

Interpelacja.

do JWPana Komisarza rządowego.

Podpisani niżej zapytują, najakiej podstawie Wys. c. k. Namiestnictwo we Lwowie swoim rozporządzeniem z dnia 19. czerwca 1896 do l. 49.206, odebrało gminie Brzeszcze pow. Biała obligacye i książeczkę kasy oszczędności razem w wartości na 8.350 zł. złożone w depozycie c. k. Urzędu podatkowego w Białej a zapisane aktem notaryalnym z daty: Oświęcim 1892 r. L. 706. na rzecz utworzenia nowego probostwa dla tejże parafii z tem jednakże warunkiem, że gmina Brzeszcze miała prawo pobierać należne procenta aż do dnia instalacji nowego proboszcza przy tejże parafii, odbierając jej prawo dalszego pobierania procentów od ulokowanych kapitałów kiedy mimo tego jeszcze po dziś dzień tamże erygowanie nowego probostwa nie nastąpiło a wreszcie kiedy otwarcia tegoż samoistnego probostwa spodziewać się można.

Lwów, dnia 1. lutego 1897.

Interpelujący;

F. Kramarczyk

Bernadzikowski, Średniawski, Data, Potoczek, Styła, Szwed, Wójcik, Żardecki, Win-

niczuk, Niebyłowiec, Hamorak, Bojko, Dzie duszycki, Cielecki.

Marszałek oznajmia, iż interpelację tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz Urbański odczytuje następującą interpelację do c. k. Komisarza rządowego:

Interpelacja

do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego.

Podpisani niżej zapytują, czy wiadomo Wysokiemu Namiestnictwu, że Wybory do Rady powiatowej w Pilźnie z większych posiadłości jeszcze po dziś dzień przeprowadzone nie zostały, pomimo, że na mocy rozporządzenia Wys. Namiestnictwa wybory do tejże Rady z gmin wiejskich już na dniu 26. czerwca 1896. a wybory z miast na dniu 30. czerwca 1896. przeprowadzone zostały a mimo tego Rada powiatowa w Pilźnie ukonstytuować się nie może.

Lwów, dnia 6. lutego 1897.

Interpelujący:

Maciej Warzecha.

Milan, Średniawski, Klemensiewicz, Hamorak, Zejczkowski, Żardecki, Niebyłowiec, Winniczuk, Dr. Bernadzikowski, Data, Potoczek, Okuniewski, Szwed, Kramarczyk, Wójcik, Styła.

Marszałek oznajmia, iż interpelację tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Urbański odczytuje następującą interpelację do c. k. Komisarza rządowego.

Interpelacja

do JWPana Komisarza rządowego.

W kronice „Głosu Narodu“ z dnia 27. stycznia 1897. pod napisem „niezwykła dzikość“ podana jest wiadomość z Żółkwi, według której ułan 18 letnią dziewczynę świeżo przybyłą do miasta, zaprowadził do

kuźni wojskowej i tam, mimo krzyku, płaczu i prośb biednej dziewczyny, kilkunastu żołnierzy dopuściło się gwałtu. tak, iż znalaziono ją bez przytomności.

Zważywszy, że dzieci nasze nieletnie oddawać jesteśmy zmuszeni na lat 3. rządowi w służbę a więc i w opiekę;

zważywszy, że dzieci te nasze wydane są tam w wojsku na takie gorszące jakieś wpływy, że często dziecko, które w domu było najmoralniejsze, wraca z wojska zepsute na duszy i ciele;

zważywszy wreszcie ten przytoczony do głębi oburzający wypadek

zapytujemy Wysoki Rząd, co w tym wypadku zarządził, a nadto jakie środki myśli Wysoki Rząd przedsięwziąć przeciw demoralizacji we wojsku, co zamyśla uczynić, aby dzieci nasze nie były narażone na takie jak dotąd zepsucie w wojsku?

Lwów, dnia 6. lutego 1897.

Interpelujący:
St. Potoczek.

Winniczuk, Wójcik, Okuniewski, Bernadzikowski, Styła, Milan, Hamorak, Średniawski, Klemensiewicz, Niebyłowiec, Kramarczyk, Szwed, Warzecha, Data, Żardecki, Karol Dzieduszycki.

Marszałek oznajmia, iż interpelację tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Urbański odczytuje następującą interpelację do c. k. Komisarza rządowego:

Interpelacya.

do c. k. Komisarza rządowego.

W r. 1892. wniósł były poseł Wojciech Stręk z powiatu Ropczyckiego interpelację aby Wys. Rząd zapobiegł dalszemu niszczeniu lasów. O ile mi jest wiadomo interpelacya ta nie doczekała się odpowiedzi ani skutków nie odniosła. W r. 1896. wniosek uzasadniony w tym samym duchu przemnie i odesłany do komisji gospodarczej pojawił się w Wys. Izbie na chwilę, znikł

bez śladu, na tem zakończyło się załatwienie a spustoszenie jak przedtem odbywa się dalej. Lud wówczas myślał że musi doczekać się zmiany ale niestety nadzieja go zawiodła.

Że trzebieenie lasów w powieci Mieleckim, Tarnobrzeskim, Ropczyckim, i okolicy jest na porządku dziennym, świadczy ta okoliczność, że drzewo z każdym rokiem drożeje i że nie dostanie włościanin kupić do użytku budowlanego takiego materiału, jakiegoby potrzebował. Drzewo takie czyli kloc co przed paru laty w dobrach Tuszkowskich za czasów kiedy właścicielem był Hirsch kosztował 1 fl. aw. dziś za 2 fl. nie dostanie go kupić — kosztuje 3 fl. i więcej a do tego wolno kupić tylko w miejscu takim, w którym Prusak już przebrał, przebrakował i to niżej jedynastu cali, bo co grubsze biorą po części do tartaku parowego w Tuszowie mającego rznąć kłoc lat dwanaście a resztę wysyłają spekulanci tak grube a nawet 6-cio calowe za granicę.

Co do „zbierki“ tej tak zwanej, która oznaczona jest dwudniowo w każdym tygodniu i drzewa tego, które u wspomianym wyżej czasie leżało prawie igniło lub za bezcen biedniejszy lud mógł z takowego korzystać; teraz obecnie ci biedacy nietylko że się ciężko napracować muszą nad wydośtaniem drzewa z kniejów, ale nadto i drogo zapłacić. Tysiące świadków i każde z nich przyzna, że za czasów niedawnych barona Hirscha było łatwiej w zakupnie ze względu przystępnej ceny drzewa tak biedakowi jak i bogatszemu gospodarzowi.

To się dzieje w Skarbie Tuszowskim powiatu mieleckiego. Że włościanie powiatu Tarnobrzeskiego na toż samo narzekają — świadczy ich petycja wniesiona do Sejmu, która stwierdza, że „Puszcze sandomierskie i piaski lotne są odkryte i że przyjdzie do tego, że drzewo do zbytków należeć będzie, na które się wieśniak nie zdobędzie z łatwością“. Że nietylko w mieleckim i sąsiednich powiatach ale nadto i gdzieindziej lasy bezlitośnie są tępione, tego dowodem że wszystkie lasy kapituły Przemyskiej, są

już na skończeniu; a Podkarpacie świeci pustkami, zaś piaszczyska między Wisłą a Sanem zamieniają się w pustowie.

Usiłowania około zalesienia wydm nie może wiele się przydadzą, jeżeli w ślad za nimi niszczyć będzie siekiera wszystko co się da. Gospodarka taka jak dzisiejsza leśna prowadzi kraj do ruiny zupełnej.

Zważywszy, iż z niepokojem patrzą się wszyscy rozumniejsi mieszkańcy gmin okolicznych, jak obcokrajowcy niszczą lasy i z rozpaczą pytają się, dokąd nasz głos będzie głosem wołającego na puszczy.

Zważywszy, że gospodarka taka doprowadza lud okolicznych gmin do najrozpaczliwszej nędzy, która głęboko swe korzenie zapuściła i doskwiera nie tylko brakiem chleba, ale i brakiem drzewa; że skutkiem tego coraz trudniejszym jest wybudowanie sobie siedziby i zaopatrzenie się w opał, by się uchronić od głodu i zimna.

Zapytuję się Wys. Rządu, czy nie raczy wglądnać w gospodarkę lasową, ze szczególnem uwzględnieniem wspomnianych powiatów, ograniczyć wywozu drzewa za

granice państwa i nakazać władzom, by trzebieniu rabunkowemu w drodze ustawodawczej położyć tamę i czy zechce już raz baczniejszem okiem położyć nacisk i uwagę na obecny stan zubożenia ludności i czy nie raczyłby ograniczyć wywozu drzewa lub w inny sposób drożyznie drzewa, zapobiedz.

Lwów, dnia 6. lutego 1897.

Interpelujący:

Franciszek Krępka w. r.

G. Milan, Bojko, Styła, Data, Dr. Bernardzikowski, Wójcik, Klemensiewicz, Winniczuk, Niebyłowiec, Nowakowski, Warzecha, W. Szwed, Dr. Olpiński, Średniawski.

Marszałek oznajmia, iż interpelację tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Marszałek zamyka posiedzenie, naznaczając następne na dzień 8. lutego 1897 r. godzina 10. przed południem i odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia godzina 12 minut 10 po południu.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni w. r.

Sekretarze:

Mieczysław Urbański w. r.

Stanisław Niezabitowski w. r.

